

DEPARTAMENTUL DE STUDII PARLAMENTARE ȘI POLITICI UE
DIRECȚIA PENTRU UNIUNEA EUROPEANĂ

FIȘĂ DE INFORMARE

*Strategia Uniunii Europene pentru combaterea sărăciei:
abordarea și prevenirea sărăciei din copilărie până la
vârste înaintate*

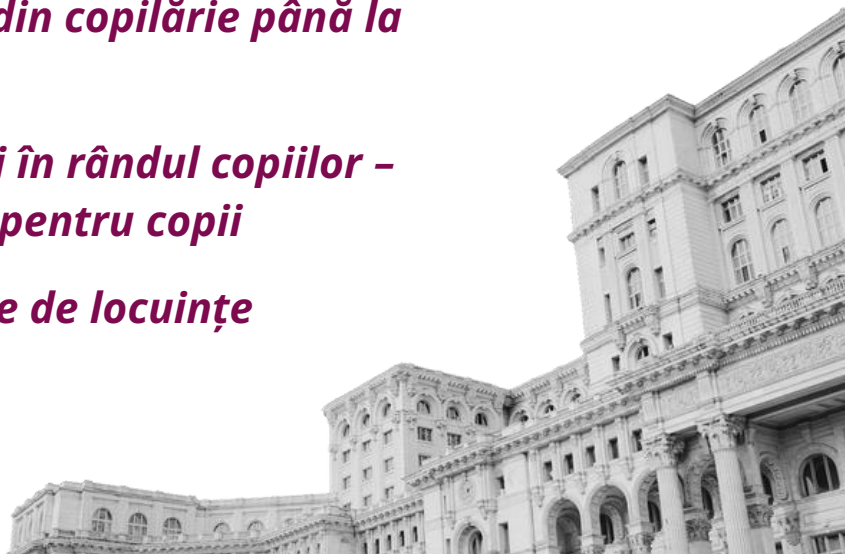
*Ruperea cercului vicios al sărăciei în rândul copiilor –
consolidarea Garanției europene pentru copii*

Combaterea excluziunii în materie de locuințe

COM(2026) 538

COM(2026) 539

COM(2026) 540

Autor:

Luiza Roibu

Data:

22 iulie 2026

Publicațiile direcției pot fi accesate prin
următorul link: www.cdep.ro

1. Data adoptării de către Comisie: 06.05.2026. **Responsabil:** Roxana Mînzatu, vicepreședinte responsabil pentru drepturi sociale și competențe, locuri de muncă de calitate și pregătire ([DG EMPL](#))

2. Denumire documente:

- a) *Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind Strategia Uniunii Europene pentru combaterea sărăciei: abordarea și prevenirea sărăciei din copilărie până la vârste înaintate* – [COM\(2026\)538](#);
- b) *Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor - Ruperea cercului vicios al sărăciei în rândul copiilor - consolidarea Garanției europene pentru copii* - [COM\(2026\)539](#);
- c) *Propunere de Recomandare a Consiliului privind combaterea excluziunii în materie de locuințe* - [COM\(2026\)540](#).

3. Tipul documentelor: nelegislative

4. Stadiul actual: în Parlamentul European: comisia sesizată pentru **raport**: Comisia pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale ([EMPL](#)), comisia sesizate pentru aviz: Comisia pentru cultură și educație ([CULT](#)).

Consiliu UE: [reuniunea](#) Consiliului pentru Ccuparea Forței de Muncă, Politică Socială, Sănătate și Protecția Consumatorilor (Ocuparea forței de muncă și politică socială), 19 octombrie 2026.

5. Alte informații: Cele 3 documente sunt însoțite de [SWD\(2026\)770](#), [SWD\(2026\)771](#) și [SWD\(2026\)772](#) documentele de lucru ale serviciilor Comisiei care prezintă principalele tendințe privind sărăcia și excluziunea socială în Uniunea Europeană, formulează principii pentru elaborarea politicilor de combatere a sărăciei, oferă orientări pentru autoritățile publice și evaluează stadiul implementării [Recomandării Consiliului \(UE\) 2021/1004 din 14 iunie 2021 privind instituirea Garanției Europene pentru Copii](#)

Rezumat

În prezent, aproximativ unul din cinci cetățeni ai Uniunii Europene, inclusiv unul din patru copii, este expus riscului de sărăcie sau excluziunii sociale, iar aproape un milion de persoane trăiesc fără adăpost. În acest context, Comisia Europeană a prezentat un pachet de măsuri menit să prevină sărăcia, să combată excluziunea în materie de locuințe și să ofere sprijin persoanelor aflate deja în situații de vulnerabilitate.

***Strategie a Uniunii Europene pentru combaterea sărăciei** este documentul de bază al pachetului care propune reducerea cu cel puțin 15 milioane a numărului de persoane aflate în risc de sărăcie sau excluziune socială până în anul 2030 și contribuie la obiectivul pe termen lung de eradicare a sărăciei până în 2050. Strategia este construită în jurul a trei direcții principale de acțiune: promovarea locurilor de muncă de calitate, asigurarea accesului la servicii esențiale și la un sprijin adecvat pentru venituri, precum și consolidarea cooperării dintre instituțiile europene, autoritățile publice și societatea civilă.*

*Cel de-al doilea document al Comisieie este **Consolidarea Garanției europene pentru copii**, principalul instrument al Uniunii destinat sprijinirii copiilor aflați în dificultate. Noile măsuri urmăresc îmbunătățirea accesului la educație, servicii medicale și mese școlare, precum și sprijinirea familiilor prin facilitarea accesului la locuri de muncă de calitate, servicii de îngrijire a copiilor și mecanisme eficiente de protecție socială. Totodată, inițiativa extinde sprijinul acordat copiilor prin programe de mentorat și servicii dedicate sănătății mintale.*

*Al treilea document al pachetului propune o **Propunere de Recomandare pentru combaterea excluziunii în materie de locuințe**. În condițiile în care prețurile locuințelor au*

crescut cu aproximativ 60 % începând cu anul 2013, Comisia propune măsuri orientate spre prevenirea lipsei de adăpost și extinderea accesului la locuințe sociale și accesibile. Recomandarea promovează soluții durabile pentru gestionarea crizei locuințelor și încurajează statele membre să adopte politici care să răspundă mai eficient nevoilor persoanelor aflate în situații de vulnerabilitate.

Prin ansamblul acestor inițiative, Comisia Europeană urmărește consolidarea drepturilor sociale și dezvoltarea unui cadru de politici care să contribuie la reducerea inegalităților, la creșterea incluziunii sociale și la construirea unei Uniuni Europene mai echitabile și mai reziliente.

Cuvinte-cheie: *incluziune socială, sărăcie, venit minim, protecția copilului, drepturile copilului, protecție socială, educație, formare profesională și tineret, locuințe la prețuri accesibile*

CUPRINS

I. CONTEXT	4
II. PREZENTAREA DOCUMENTELOR	6
a) <i>Strategia Uniunii Europene pentru combaterea sărăciei: abordarea și prevenirea sărăciei din copilărie până la vârste înaintate</i>	6
b) <i>Ruperea cercului vicios al sărăciei în rândul copiilor – Consolidarea Garanției europene pentru copii</i>	7
c) <i>Propunere de Recomandare a Consiliului privind combaterea excluziunii în materie de locuințe</i>	9
III. POZIȚII ȘI LUCRĂRI ALE INSTITUȚIILOR UE	10
3.1. Consiliul European	10
3.2. Parlamentul European	11
3.3. Comitetul European al Regiunilor (CoR)	12
3.4. Comitetul Economic și Social European (CESE)	13
IV. INFORMAȚII ȘI EVOLUȚII REFERITOARE LA SITUAȚIA DIN ROMÂNIA	14

I. CONTEXT

Combaterea sărăciei și promovarea incluziunii sociale reprezintă în prezent obiective importante atât pentru Uniunea Europeană, cât și pentru comunitatea internațională. Înțelegerea acestui fenomen a evoluat în timp, iar sărăcia nu mai este privită exclusiv ca o consecință a lipsei veniturilor, ci ca o situație complexă care afectează mai multe dimensiuni ale vieții unei persoane. Astfel, pe lângă resursele financiare insuficiente, sărăcia poate limita accesul la educație, servicii medicale, locuințe adecvate, oportunități de ocupare și participarea deplină la viața socială.

La nivel internațional, [Organizația Națiunilor Unite definește sărăcia](#) dintr-o perspectivă multidimensională, considerând că aceasta presupune lipsa resurselor necesare pentru satisfacerea nevoilor fundamentale, precum accesul la hrană, apă potabilă, servicii sanitare, educație și informație. Această abordare este reflectată în [Agenda 2030 pentru Dezvoltare Durabilă](#), care include eradicarea sărăciei în toate formele sale printre principalele obiective globale.

În context european, sărăcia este analizată în strânsă legătură cu fenomenul excluziunii sociale, deoarece lipsurile economice pot conduce la reducerea accesului la oportunități și servicii esențiale. Uniunea Europeană utilizează **Indicatorul privind riscul de sărăcie sau excluziune socială (AROE)** pentru a evalua amploarea fenomenului și pentru a monitoriza progresul în atingerea obiectivului UE stabilit în [Planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale](#), și anume reducerea cu cel puțin 15 milioane a numărului de persoane expuse riscului de sărăcie și excluziune socială până în 2030, precum și contribuția la eradicarea sărăciei până în 2050. Prin urmare, politicile europene actuale urmăresc nu doar reducerea sărăciei monetare, ci și prevenirea situațiilor de excluziune și crearea unor condiții care să permită participarea egală a tuturor persoanelor la viața economică și socială.

Indicatorul AROPE (*At Risk of Poverty or Social Exclusion*) reprezintă principalul instrument utilizat de Uniunea Europeană pentru monitorizarea riscului de sărăcie și excluziune socială. Acesta include persoanele care se află în cel puțin una dintre următoarele situații: sunt expuse riscului de sărăcie monetară (venitul disponibil echivalat este sub 60% din venitul median național), se confruntă cu privare materială și socială severă sau trăiesc în gospodării cu o intensitate foarte redusă a muncii. Prin integrarea acestor trei dimensiuni – venitul, condițiile materiale de trai și participarea pe piața muncii – indicatorul AROPE oferă o imagine cuprinzătoare asupra vulnerabilității sociale și reprezintă principalul instrument utilizat la nivelul Uniunii Europene pentru monitorizarea sărăciei și a excluziunii sociale.

Conform [datelor Eurostat](#), sărăcia și excluziunea socială continuă să reprezinte provocări importante pentru Uniunea Europeană, afectând o parte semnificativă a populației. [În anul 2025](#), aproximativ 92,7 milioane de persoane, reprezentând 20,9% din populația Uniunii Europene, se aflau în risc de sărăcie sau excluziune socială. Fenomenul nu afectează toate categoriile de populație în aceeași măsură, femeile prezentând un risc mai ridicat comparativ cu bărbații (21,9% față de 19,8%), iar statutul pe piața muncii influențează semnificativ vulnerabilitatea socială. Astfel, rata riscului de sărăcie sau excluziune socială varia de la 10,9% în rândul persoanelor ocupate la 66,3% în cazul persoanelor aflate în șomaj. Totodată, gospodăriile cu copii rămân printre cele mai vulnerabile, aproximativ 22,1% dintre persoanele care trăiesc în astfel de gospodării fiind expuse acestui risc.

În paralel, [datele Eurostat privind veniturile](#) arată că, deși nivelul veniturilor disponibile a înregistrat o evoluție pozitivă la nivel european, această evoluție nu a fost suficientă pentru eliminarea riscului de sărăcie. [În anul 2024](#), aproximativ 72,4 milioane de persoane din Uniunea Europeană (16,3% din populație) se aflau în risc de sărăcie, iar diferențele dintre statele membre au rămas considerabile. Cele mai ridicate rate au fost înregistrate în Lituania (22,6%), Letonia (22,0%) și Bulgaria (21,2%), în timp ce cele mai scăzute valori au fost raportate în Cehia (9,6%), Belgia (10,9%) și Danemarca (11,8%). În același timp, venitul median disponibil al populației Uniunii Europene a crescut în 2024 cu 6,2% în termeni nominali și cu 3,6% în termeni reali, însă această creștere nu a redus vulnerabilitățile sociale existente.

Unul dintre cele mai afectate grupuri rămân copiii. În 2025, aproximativ 19,3 milioane de copii din Uniunea Europeană, reprezentând 24,3% din totalul copiilor, erau expuși riscului de sărăcie sau excluziune socială. [Potrivit Comisiei Europene](#), progresele în atingerea obiectivului de reducere a sărăciei infantile până în 2030 sunt limitate, iar creșterea costului vieții, accesul dificil la locuințe adecvate și la servicii esențiale continuă să afecteze dezvoltarea copiilor și să favorizeze transmiterea sărăciei între generații. Deși [Garanția europeană pentru copii](#) a contribuit la îmbunătățirea accesului la servicii de bază, Comisia subliniază că sunt necesare investiții mai consistente și politici integrate care să abordeze cauzele structurale ale sărăciei și excluziunii sociale.

Persistența disparităților dintre statele membre, impactul creșterii costului vieții, dificultățile tot mai mari în accesul la locuințe accesibile și riscul transmiterii sărăciei de la o generație la alta au evidențiat limitele măsurilor aplicate până în prezent și necesitatea unei abordări europene mai bine coordonate. Ca răspuns la aceste provocări, Uniunea Europeană a lansat un nou pachet de inițiative sociale, format din prima [Strategie a UE de combatere a sărăciei](#), [Consolidarea Garanției europene pentru copii](#) și [propunerea de Recomandare privind combaterea excluziunii în materie de locuințe](#). Împreună, aceste documente urmăresc să ofere un cadru mai coerent pentru reducerea sărăciei și a inegalităților, să consolideze sprijinul acordat persoanelor și familiilor aflate în situații vulnerabile și să asigure un acces mai echitabil la servicii esențiale și la locuințe adecvate, contribuind astfel la întărirea incluziunii sociale în întreaga Uniune Europeană.

II. PREZENTAREA DOCUMENTELOR

a) Strategia Uniunii Europene pentru combaterea sărăciei: abordarea și prevenirea sărăciei din copilărie până la vârste înaintate

Strategia pentru combaterea sărăciei urmărește să răspundă nevoilor diferitelor categorii de populație, ținând cont de faptul că *riscul de sărăcie poate apărea în orice etapă a vieții*. Documentul pune accent pe principiul incluziunii active, prin care sprijinul social este corelat cu măsuri de facilitare a accesului la piața muncii, în special pentru persoanele care pot fi integrate sau reintegrate profesional, astfel încât acestea să aibă acces la locuri de muncă stabile și condiții de viață mai sigure.

Strategia este structurată în jurul a trei direcții principale:

- ✓ ***prevenirea și reducerea sărăciei pe parcursul întregului ciclu de viață;***
- ✓ ***abordarea factorilor care pot amplifica vulnerabilitatea socială;***
- ✓ ***consolidarea guvernantei, finanțării și monitorizării politicilor de reducere a sărăciei.***

Prevenirea și reducerea sărăciei pe parcursul întregului ciclu de viață

În **cazul copiilor și tinerilor**, strategia pune accent pe prevenirea transmiterii sărăciei de la o generație la alta. Un rol important îl are [consolidarea Garanției europene pentru copii](#), prin asigurarea accesului copiilor vulnerabili la servicii esențiale, precum educație, îngrijire medicală, alimentație adecvată și condiții de locuire corespunzătoare. Pentru **tineri**, Comisia Europeană urmărește îmbunătățirea tranziției de la educație către piața muncii prin [consolidarea Garanției pentru tineret](#), sprijinirea dobândirii competențelor necesare și facilitarea accesului la locuri de muncă de calitate. De asemenea, Comisia va elabora un set de instrumente pentru a consolida coordonarea dintre cele două instrumente pentru copii și tineret.

Pentru **persoanele aflate la vârsta activă**, strategia se concentrează pe creșterea participării pe piața muncii și reducerea riscului de sărăcie asociat lipsei unui loc de muncă sau ocupării în condiții precare. Potrivit [datelor Eurostat](#) pentru anul 2025, persoanele aflate în afara pieței muncii sunt expuse într-o măsură considerabil mai mare riscului de sărăcie sau excluziune socială. Astfel, 66,3% dintre șomeri și 44,0% dintre persoanele inactive se aflau în această situație. Totodată, fenomenul afectează într-o măsură mai mare femeile, numărul acestora fiind cu aproximativ 6,7 milioane mai mare decât al bărbaților aflați în risc de sărăcie sau excluziune socială. În acest context, măsurile vizează sprijinirea persoanelor inactive sau excluse de pe piața muncii, dezvoltarea competențelor profesionale, accesul la formare continuă și promovarea unor politici care să asigure venituri adecvate.

În ceea ce privește **persoanele vârstnice**, strategia urmărește consolidarea protecției sociale prin asigurarea unor venituri adecvate la vârsta pensionării, îmbunătățirea accesului la servicii de îngrijire și prevenirea izolării sociale. Sunt promovate măsuri care să sprijine participarea activă a persoanelor vârstnice și să reducă riscul de excluziune determinat de venituri insuficiente, probleme de sănătate sau lipsa accesului la servicii.

Abordarea factorilor care pot amplifica vulnerabilitatea socială

Cea de-a doua direcție a strategiei se referă la provocările care amplifică **vulnerabilitatea socială**.

Comisia evidențiază impactul **discriminării și stigmatizării** care limitează accesul anumitor grupuri la educație, locuri de muncă, locuințe și servicii. Principalele grupuri de persoane afectate: femeii, persoane cu handicap, persoane născute în afara UE, cele cu origine rasială sau etnică minoritară, în special romii, persoane LGBTIQ+.

De asemenea, sunt abordate **efectele creșterii costului vieții** și sprijinirea persoanelor care întâmpină dificultăți în acoperirea nevoilor de bază, precum hrana, energia, transportul sau

locuința.

Costul vieții reprezintă una dintre cele mai importante preocupări ale cetățenilor europeni, 88% dintre aceștia declarând că sunt îngrijorați de cheltuielile zilnice și de impactul acestora asupra situației financiare a gospodăriei.

În acest scop, Comisia propune măsuri pentru combaterii sărăciei energetice și a [sărăciei în domeniul transporturilor](#), [consolidarea protecției consumatorilor](#), dezvoltarea competențelor de [alfabetizare financiară](#) și facilitarea accesului la servicii financiare, printr-o serie de instrumente și recomandări dedicate, [precum Recomandarea \(UE\) 2023/2407 privind sărăcia energetică](#), [Recomandarea \(UE\) 2025/1021 privind sărăcia în domeniul transporturilor](#) și inițiativele europene privind [educația financiară](#) și protecția consumatorilor în mediul digital.

Totodată, Comisia acordă o atenție deosebită [accesului la locuințe accesibile](#), de calitate și eficiente din punct de vedere energetic, considerând că acestea reprezintă o condiție esențială pentru incluziunea socială și participarea pe piața muncii.

Strategia atrage atenția și asupra **fenomenului lipsei de adăpost**, apreciat drept cea mai gravă formă de sărăcie și excluziune socială, care afectează aproximativ un milion de persoane din Uniunea Europeană. Astfel, Comisia Europeană a propus împreună cu strategia pentru combaterea sărăciei și [o propunere de Recomandare a Consiliului privind combaterea excluziunii în materie de locuințe](#), prin care încurajează statele membre să elaboreze cadre naționale integrate, centrate pe persoană și orientate spre prevenirea excluziunii locative și facilitarea accesului la locuințe adecvate.

Accesul la servicii de calitate este considerat un element esențial pentru prevenirea sărăciei. În acest sens, Comisia Europeană propune actualizarea [Cadrului european privind calitatea serviciilor sociale](#), dezvoltarea unor recomandări privind accesul integrat la servicii și investiții în competențe, inclusiv competențe digitale.

Consolidarea guvernanței, finanțării și monitorizării politicilor de reducere a sărăciei

Cea de-a treia direcției a strategiei propune **consolidarea guvernanței și a cooperării** între actorii implicați. Comisia Europeană subliniază faptul că reducerea sărăciei necesită o responsabilitate comună între autoritățile publice, partenerii sociali, organizațiile societății civile și sectorul privat. Statele membre sunt încurajate **să desemneze coordonatori naționali pentru combaterea sărăciei**, care să asigure coordonarea, implementarea și monitorizarea politicilor în domeniu.

În ceea ce privește **finanțarea**, strategia se bazează pe utilizarea fondurilor europene disponibile, în special prin **Fondul Social European Plus (FSE+)**, **fondurile din politica de coeziune** și alte instrumente precum InvestEU și Mecanismul de redresare și reziliență. În plus, Comisia Europeană va continua colaborarea cu băncile de investiții pentru mobilizarea resurselor necesare combaterii sărăciei, în special Banca Europeană de Investiții (BEI), care și-a propus să finanțeze investiții în infrastructura socială în valoare de aproximativ 22 de miliarde de euro în perioada 2026–2027, contribuind astfel la dezvoltarea locuințelor sociale, a serviciilor de sănătate, educației și altor servicii esențiale destinate grupurilor vulnerabile.

b) Ruperea cercului vicios al sărăciei în rândul copiilor – Consolidarea Garanției europene pentru copii

La nivelul Uniunii Europene, [Garanția europeană pentru copii](#), adoptată în 2021, reprezintă un instrument esențial în prevenirea și combaterea sărăciei și excluziunii sociale în rândul copiilor. Aceasta completează [Strategia UE privind drepturile copilului](#) și oferă un cadru prin care statele membre sunt sprijinite în dezvoltarea și implementarea unor politici destinate copiilor aflați în situații vulnerabile. Instituită prin [Recomandarea Consiliului \(UE\) 2021/1004 din 14 iunie 2021](#), Garanția are ca obiectiv prevenirea excluziunii sociale și asigurarea accesului gratuit și efectiv al copiilor vulnerabili la servicii esențiale de calitate, precum educația și îngrijirea timpurie, asistența medicală, alimentația sănătoasă și locuințele adecvate.

De la adoptarea sa, au fost înregistrate progrese importante, precum creșterea cu 2 puncte procentuale a participării copiilor vulnerabili la educația și îngrijirea timpurie, extinderea programelor de acordare a meselor în școli în cel puțin șapte state membre și facilitarea accesului pentru aproximativ 850 000 de copii la activități școlare, dintre care 80% se aflau în risc de sărăcie. Cu toate acestea, Comisia Europeană subliniază necesitatea continuării eforturilor pentru eliminarea barierelor existente și extinderea acestor rezultate, astfel încât accesul la servicii esențiale să fie disponibil pentru toți copiii aflați în situații vulnerabile.

[Garanția europeană pentru copii consolidată](#) urmărește să răspundă persistenței sărăciei infantile și nevoilor copiilor aflați în situații vulnerabile, având ca obiectiv principal întreruperea ciclului transmiterii sărăciei între generații.

Pentru atingerea acestui obiectiv, comunicarea este structurată în jurul a **trei piloni principale** care vizează:

Primul pilon se concentrează pe ***prevenirea și reducerea sărăciei în rândul familiilor în care trăiesc copiii aflați în situații vulnerabile***, pornind de la premisa că reducerea sărăciei infantile depinde în mare măsură de capacitatea gospodăriilor de a dispune de resurse adecvate.

În acest sens, Comisia Europeană propune:

- ✓ dezvoltarea serviciilor de educație și îngrijire timpurie (ECEC) accesibile, disponibile și de calitate;
- ✓ reducerea decalajului dintre concediul parental și accesul la servicii de îngrijire „discontinuitate în îngrijirea copiilor”;
- ✓ sprijinirea participării părinților pe piața muncii, în special a mamelor;
- ✓ aplicarea efectivă a [Directivei \(UE\) 2019/1158 privind echilibrul dintre viața profesională și viața privată](#);
- ✓ promovarea unor servicii de îngrijire flexibile, adaptate nevoilor familiilor vulnerabile.
- ✓ consolidarea plaselor de siguranță socială pentru gospodăriile cu copii expuși riscului de sărăcie prin creșterea eficienței sistemelor de sprijin pentru venit, inclusiv prin utilizarea prestațiilor în numerar, precum alocațiile pentru copii și suplimentele de venit destinate familiilor vulnerabile, dezvoltarea formelor de sprijin în natură pentru acoperirea nevoilor de bază ale copiilor și elaborarea unor orientări pentru îmbunătățirea eficienței sistemelor de prestații pentru copii, astfel încât acestea să fie mai bine direcționate către familiile aflate în dificultate.

Al doilea pilon vizează ***consolidarea impactului Garanției europene pentru copii*** ca principal instrument european destinat sprijinirii copiilor aflați în dificultate. Acesta urmărește extinderea accesului efectiv la servicii esențiale, precum educația, îngrijirea timpurie, sănătatea, alimentația adecvată și locuințele corespunzătoare, contribuind la reducerea riscului de sărăcie pe termen lung.

În acest sens, Comisia Europeană propune elaborarea unor orientări pentru îmbunătățirea educației și îngrijirii timpurii, utilizarea [programului european de încurajare a consumului de fructe, legume și lapte în școli](#), precum și lansarea unor apeluri specifice de proiecte prin [Fondul Social European Plus \(FSE+\)](#) pentru dezvoltarea activităților extrașcolare destinate copiilor vulnerabili. Totodată, sunt avute în vedere extinderea programelor de mentorat pentru copiii aflați în dificultate și dezvoltarea unui cadru digital pentru un posibil card european de garanție pentru copii, care să faciliteze accesul la servicii. Un alt obiectiv îl reprezintă consolidarea legăturii dintre Garanția europeană pentru copii și Garanția pentru tineret, prin instrumente care să sprijine tranziția copiilor vulnerabili către educație, formare și ocupare. În domeniul protecției copilului, Comunicarea evidențiază necesitatea unor măsuri suplimentare pentru combaterea riscurilor care afectează siguranța acestora, atât online, cât și offline, prin viitorul act legislativ privind echitatea digitală și prin [Planul de acțiune împotriva hărțurii cibernetice](#).

Al treilea pilon este dedicat ***consolidării guvernantei și finanțării politicilor de combatere a sărăciei în rândul copiilor***. În acest sens, Comisia Europeană subliniază

necesitatea unei finanțări mai solide și mai predictibile pe termen lung. În [actualul Cadru financiar multianual](#), prin [Fondul Social European Plus \(FSE+\)](#), au fost alocate cel puțin 9,6 miliarde de euro pentru sprijinirea măsurilor destinate copiilor vulnerabili, iar pentru viitorul CFM, combaterea sărăciei infantile reprezintă unul dintre obiectivele sociale prioritare pentru statele membre. Printre măsurile propuse se numără mobilizarea unor surse suplimentare de investiții prin cooperarea cu instituții financiare europene și internaționale, precum Banca Europeană de Investiții, precum și implicarea sectorului privat prin inițiative comune de combatere a sărăciei.

În ceea ce privește guvernanta, Comisia Europeană propune consolidarea sprijinului acordat autorităților naționale, regionale și locale prin elaborarea unui compendiu de bune practici, destinat facilitării reformelor și investițiilor eficiente în domeniul combaterii sărăciei infantile. De asemenea, Comisia Europeană evidențiază importanța consolidării dialogului cu copiii. La nivel european, consultarea realizată prin [Platforma UE de participare a copiilor](#), care a implicat aproximativ 41 700 de copii, a contribuit la elaborarea noii omunicări, iar acest mecanism va fi utilizat în continuare pentru a integra perspectivele copiilor în politicile privind combaterea sărăciei infantile și consolidarea Garanției

c) Propunere de Recomandare a Consiliului privind combaterea excluziunii în materie de locuințe

Criza locuirii este recunoscută la nivelul Uniunii Europene drept una dintre principalele cauze ale sărăciei și excluziunii sociale, cu efecte semnificative asupra competitivității economice, mobilității forței de muncă, coeziunii sociale și bunei funcționări a pieței interne. În acest context, Comisia Europeană a prezentat [Planul european privind locuințele la prețuri accesibile](#), primul cadru strategic la nivelul Uniunii pentru abordarea problemei crizei locuințelor.

Excluziunea în materie de locuințe reprezintă situația în care o persoană sau o gospodărie nu poate obține ori menține o locuință adecvată, sigură, stabilă și accesibilă ca preț, care să ofere securitate juridică și să îndeplinească standardele minime de locuire. Conceptul include atât lipsa de adăpost - forma sa cea mai gravă, cât și locuirea în condiții nesigure sau inadecvate, caracterizate prin risc de evacuare, violență domestică, contracte de închiriere precare, supraaglomerare, lipsa facilităților de bază sau locuințe care nu răspund nevoilor persoanelor vulnerabile.

Recomandarea Consiliului stabilește un set de orientări destinate sprijinirii statelor membre în prevenirea și combaterea excluziunii în materie de locuințe și a fenomenului lipsei de adăpost, cu accent asupra persoanelor vulnerabile aflate în situații locative precare sau expuse riscului de excluziune. Totodată, aceasta încurajează elaborarea și consolidarea unor cadre strategice naționale, regionale și locale bazate pe politici specifice, centrate pe nevoile persoanei și orientate spre asigurarea accesului la locuințe adecvate.

Temei juridic și subsidiaritate

Propunerea de recomandare are ca temei juridic articolul 292 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, coroborat cu articolul 153 alineatul (1) litera (j), care conferă Uniunii competența de a sprijini și completa acțiunile statelor membre în domeniul combaterii excluziunii sociale. În conformitate cu aceste dispoziții, recomandarea promovează cooperarea între statele membre pentru prevenirea excluziunii în materie de locuințe și a lipsei de adăpost, fără a armoniza legislațiile naționale și fără a aduce atingere competențelor acestora în organizarea sistemelor de securitate socială.

Deși competența principală în domeniul politicilor privind locuințele aparține statelor membre, amploarea excluziunii locative și a fenomenului lipsei de adăpost justifică o acțiune coordonată la nivelul Uniunii Europene, bazată pe schimbul de bune practici, orientări comune și sprijin financiar. În conformitate cu principiul subsidiarității, propunerea nu armonizează legislațiile naționale, ci oferă un cadru de referință care sprijină statele membre în elaborarea

și implementarea unor politici integrate, contribuind totodată la realizarea obiectivelor Uniunii privind incluziunea socială, coeziunea economică și dezvoltarea durabilă.

Principalele recomandări propuse statelor membre

Principalele direcții de acțiune recomandate statelor membre vizează:

- *elaborarea sau revizuirea strategiilor naționale, regionale și locale privind combaterea excluziunii locative și a lipsei de adăpost*, pe baza unor politici integrate care să combine sprijinul pentru locuințe cu servicii sociale, medicale, de îngrijire pe termen lung și măsuri de integrare pe piața muncii;
- *identificarea și sprijinirea persoanelor aflate în situații locative vulnerabile*, prin definirea clară a situațiilor de risc și dezvoltarea unor mecanisme de intervenție timpurie pentru prevenirea pierderii locuinței;
- *dezvoltarea ofertei de locuințe sociale și accesibile*, prin creșterea investițiilor, utilizarea eficientă a fondului locativ existent și valorificarea clădirilor neocupate, astfel încât persoanele vulnerabile să aibă acces la soluții locative stabile pe termen mediu și lung;
- *prevenirea lipsei de adăpost*, prin măsuri precum protecția împotriva evacuărilor, intervenția rapidă în cazul acumulării datoriilor la chirie și facilitarea accesului la servicii de sprijin;
- *asigurarea accesului persoanelor fără adăpost la soluții locative adecvate*, inclusiv prin promovarea abordării *housing first* -locuință înainte de toate-, care acordă prioritate furnizării unei locuințe stabile, însoțită de servicii de sprijin adaptate nevoilor individuale;
- *stabilirea unor obiective clare, măsurabile și cu termene definite* pentru reducerea fenomenului lipsei de adăpost și a excluziunii locative, precum și dezvoltarea unor sisteme eficiente de monitorizare și evaluare a progreselor;
- *consolidarea cooperării între nivelurile de guvernare*, prin coordonarea acțiunilor dintre autoritățile naționale, regionale și locale și implicarea organizațiilor societății civile, a furnizorilor de servicii sociale și a altor părți interesate;

Prin aceste recomandări, se subliniază necesitatea *intensificării investițiilor în locuințe sociale și accesibile, a valorificării clădirilor neutilizate și a dezvoltării parteneriatelor public-private*, identificând totodată procedurile administrative complexe și birocrăția excesivă drept factori care limitează dezvoltarea sectorului locuirii.

Pentru susținerea acestor obiective, Uniunea Europeană pune la dispoziția statelor membre o serie de instrumente financiare destinate combaterii excluziunii locative și sprijinirii persoanelor vulnerabile. Printre acestea se numără Fondul Social European Plus (FSE+), Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDR), Mecanismul de Redresare și Reziliență, precum și alte mecanisme precum Fondul pentru atenuarea impactului social al acțiunilor climatice și componenta de investiții sociale și competențe a Programului InvestEU. Totodată, combaterea sărăciei și a lipsei de adăpost reprezintă una dintre prioritățile incluse în propunerea Comisiei pentru cadrul financiar multianual al Uniunii Europene pentru perioada 2028–2034, prin promovarea incluziunii sociale și a accesului la locuințe adecvate.

III. POZIȚII ȘI LUCRĂRI ALE INSTITUȚIILOR UE

3.1. Consiliul European

➤ 9 martie 2026 – În [concluziile](#) sale, Consiliul European evidențiază **efectele pe termen lung ale sărăciei în rândul copiilor** și subliniază necesitatea asigurării unei finanțări adecvate pentru politicile destinate prevenirii și reducerii acestui fenomen. Totodată, Consiliul consideră că promovarea bunăstării copiilor contribuie la creșterea rezilienței economice și reprezintă o investiție strategică în dezvoltarea viitoare a Uniunii Europene, prin consolidarea competitivității, stabilității și coeziunii sociale.

➤ 29 iunie 2026 - Consiliul European [a evidențiat](#) caracterul complex și de lungă durată al **crizei locuințelor** din Europa, subliniind impactul acesteia asupra coeziunii sociale, dezvoltării durabile și competitivității economice a Uniunii. Consiliul atrage atenția că efectele

acestei crize afectează în mod disproporționat anumite categorii de populație, precum tinerii, persoanele vârstnice, persoanele cu dizabilități, familiile cu copii, gospodăriile cu venituri mici și medii, precum și lucrătorii din domenii esențiale, inclusiv educație și sănătate.

În acest context, statele membre sunt invitate să integreze nevoile acestor grupuri vulnerabile în elaborarea politicilor privind locuințele, prin promovarea unor soluții precum dezvoltarea locuințelor accesibile și sprijinirea unor modele alternative, cum ar fi coabitarea între generații. De asemenea, Consiliul subliniază necesitatea corelării politicilor de locuire cu alte domenii, precum ocuparea forței de muncă și dezvoltarea rurală, pentru a îmbunătăți accesul la oportunități economice și sociale, inclusiv pentru tinerii din zonele rurale.

Totodată, Consiliul identifică principalii factori care contribuie la deficitul de locuințe, printre care concentrarea locurilor de muncă și a oportunităților educaționale în marile centre urbane, creșterea costurilor de construcție, presiunile speculative asupra pieței imobiliare și extinderea închirierilor pe termen scurt în anumite regiuni. Pentru a răspunde acestor provocări, sunt recomandate intensificarea investițiilor publice și private, precum și direcționarea sprijinului către regiunile cele mai afectate de lipsa locuințelor accesibile.

3.2. Parlamentul European

➤ 12 februarie 2026 – [Rezoluția](#) Parlamentului European referitoare la **strategia de combatere a sărăciei** solicită Comisiei Europene și statelor membre o abordare cuprinzătoare a prevenirii, care să abordeze cauzele profunde și aspectele multidimensionale ale sărăciei și ale excluziunii sociale, precum și punctele în care acestea se intersectează, în ceea ce privește accesul la locuri de muncă de calitate, protecția socială și venitul minim, serviciile publice, educația, intervenția în primii ani de viață, asistența medicală, hrana, locuințele, energia și impozitarea; evidențiază că sărăcia poate fi combătută doar prin promovarea unor politici care să asigure caracterul indivizibil și universal al drepturilor politice, economice, sociale și culturale; invită Comisia să prezinte o strategie cuprinzătoare, ambițioasă și finanțată adecvat de combatere a sărăciei, care să includă următoarele obiective și orientări generale:

- recunoașterea sărăciei ca o încălcare a demnității umane ce subminează exercitarea deplină a drepturilor omului și ca fundament pentru promovarea unei abordări bazate pe drepturi, în conformitate cu cadrele juridice internaționale, în special cu articolul 25 din Declarația universală a drepturilor omului;
- stabilirea obiectivului de eradicare urgentă a sărăciei până cel târziu în 2035, pe baza standardelor aferente obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU și Pilonului european al drepturilor sociale, elaborând, în același timp, indicatori interimari de progres, etape clare și un cadru de monitorizare care să permită o coordonare adecvată a politicilor și a nevoilor de finanțare;
- o coordonare adecvată între Comisie și statele membre și, acolo unde este cazul, cu autoritățile regionale, respectând principiul subsidiarității, în vederea atingerii acestui obiectiv;
- o abordare cuprinzătoare, centrată pe oameni și integrată, bazată pe ciclul de viață, a politicilor pe termen lung de combatere a sărăciei, care să combine măsuri universale și specifice începând din copilărie și pe parcursul tuturor etapelor vieții, cu scopul de a eradica sărăcia și de a promova incluziunea socială ca un criteriu transversal în politicile sectoriale;
- participarea persoanelor care au trecut prin experiența sărăciei la definirea, punerea în aplicare și evaluarea politicilor care le afectează, într-un mod incluziv, real și transparent, alături de o metodologie și consolidarea capacităților;
- integrarea unui principiu fundamental și orizontal al nediscriminării în întreaga strategie de combatere a sărăciei pentru a elimina inegalitățile structurale și stigmatizarea societale înrădăcinate în discriminare, care exacerbează sărăcia și excluziunea socială;
- alocarea unor resurse bugetare adecvate și susținute pentru măsurile de combatere a sărăciei prin intermediul CFM și al mecanismelor bugetare naționale pentru a sprijini punerea deplină în aplicare a strategiei de combatere a sărăciei și pentru a-i asigura impactul pe termen

lung;

În ceea ce privește **consolidarea Garanției europene pentru copii**, Parlamentul solicită, în aceeași rezoluție, Comisiei să consolideze și să o implementeze pe deplin considerată un instrument esențial pentru reducerea sărăciei și a excluziunii sociale în rândul copiilor. Parlamentul subliniază necesitatea asigurării accesului efectiv al copiilor aflați în dificultate la servicii esențiale, precum asistență medicală, educație, îngrijire timpurie de calitate, locuințe adecvate și sigure, precum și alimentație sănătoasă. Totodată, Parlamentul evidențiază importanța unei coordonări eficiente între Garanția europeană pentru copii și Strategia UE de combatere a sărăciei, pentru a asigura o abordare coerentă și integrată a politicilor sociale. În acest scop, Comisia și statele membre sunt invitate să utilizeze în mod deplin resursele financiare disponibile, inclusiv Fondul Social European Plus (FSE+) și Mecanismul de Redresare și Reziliență, pentru susținerea implementării măsurilor prevăzute și pentru consolidarea incluziunii educaționale a copiilor vulnerabili.

➤ 10 martie 2026 - [Rezoluția referitoare la criza locuințelor în Uniunea Europeană](#), Parlamentul European recomandă consolidarea cooperării și coordonării între autoritățile naționale, regionale și locale, precum și implicarea activă a principalelor părți interesate în elaborarea și implementarea politicilor privind locuințele. Parlamentul subliniază necesitatea dezvoltării Platformei europene pentru combaterea fenomenului lipsei de adăpost, ca instrument de coordonare și schimb de bune practici, precum și asigurarea unei mai bune corelări între Strategia UE de combatere a sărăciei, Planul de acțiune privind Pilonul european al drepturilor sociale, Garanția europeană pentru copii și Planul european privind locuințele la prețuri accesibile. Totodată, recomandă statelor membre să elaboreze strategii integrate pentru reducerea numărului persoanelor fără adăpost, să extindă utilizarea unor intervenții bazate pe dovezi, precum abordarea „Locuință înainte de toate” (Housing First), și să asigure accesul persoanelor vulnerabile la locuințe sociale. Parlamentul solicită, de asemenea, măsuri pentru prevenirea evacuărilor copiilor și familiilor aflate în risc de excluziune locativă, combaterea discriminării persoanelor fără adăpost și recunoașterea rolului organizațiilor neguvernamentale în sprijinirea persoanelor vulnerabile și promovarea stabilității locative.

➤ 11 martie 2026 - Prin [rezoluția referitoare la semestrul european](#), Parlamentul European a reafirmat importanța **Garanției europene pentru copii** ca instrument esențial pentru prevenirea și combaterea sărăciei și excluziunii sociale în rândul copiilor. Totodată, Parlamentul a subliniat necesitatea asigurării unor resurse financiare dedicate și suficiente, atât la nivelul Uniunii Europene, cât și la nivel național, pentru implementarea eficientă a măsurilor prevăzute de acest instrument.

3.3. Comitetul European al Regiunilor (CoR)

➤ 14 mai 2025 - [Avizul](#) COR privind **rolul orașelor și regiunilor în Planul UE privind locuințele la prețuri accesibile** evidențiază importanța implicării autorităților locale și regionale în elaborarea și aplicarea politicilor de combatere a excluziunii locative. CoR recomandă statelor membre să dezvolte strategii naționale privind fenomenul lipsei de adăpost, în consultare cu nivelurile locale și regionale de guvernare, pe baza unei abordări centrate pe locuințe și adaptate realităților din teren. Totodată, solicită consolidarea resurselor financiare disponibile pentru investițiile sociale și dezvoltarea competențelor prin programul InvestEU, inclusiv prin utilizarea componentei dedicate statelor membre. De asemenea, încurajează valorificarea resurselor neutilizate din planurile naționale de redresare și reziliență prin direcționarea acestora către instrumente financiare destinate dezvoltării de locuințe accesibile după anul 2026, cu implicarea autorităților locale și regionale în gestionarea fondurilor, în limitele competențelor acestora. În același timp, CoR subliniază că sprijinul public acordat prin granturi și subvenții, inclusiv finanțările europene, trebuie orientat cu prioritate către persoanele cele mai vulnerabile, în special persoanele fără adăpost și cele afectate de excluziunea în materie de locuințe, pentru a asigura un acces echitabil la soluții locative

adecvate.

➤ 14 octombrie 2025 - Comitetul European al Regiunilor a adoptat un [aviz](#) privind **Strategia UE de combatere a sărăciei** în care subliniază necesitatea unei abordări mai ambițioase și adaptate realităților locale pentru reducerea și, pe termen lung, eradicarea sărăciei. CoR recomandă consolidarea sistemelor de protecție socială prin asigurarea unor venituri minime adecvate, ajustate la evoluția costului vieții, precum și prin reducerea obstacolelor care limitează accesul persoanelor eligibile la prestații sociale.

Avizul evidențiază necesitatea unor măsuri ferme pentru combaterea sărăciei în rândul copiilor, reducerea sărăciei persoanelor încadrate în muncă și dezvoltarea investițiilor în locuințe accesibile, ca instrument esențial pentru prevenirea excluziunii sociale și a lipsei de adăpost. Totodată, CoR subliniază importanța corelării Strategiei UE de combatere a sărăciei cu Strategia Uniunii privind competențele, pentru a sprijini adaptarea cetățenilor la cerințele viitoare ale pieței muncii.

Comitetul solicită o utilizare mai eficientă și mai accesibilă a fondurilor europene, astfel încât regiunile și orașele să poată implementa măsuri de combatere a sărăciei adaptate specificului comunităților locale. În acest sens, CoR atrage atenția asupra necesității ca politicile și resursele europene să țină cont de diferențele regionale și recomandă elaborarea unui plan european ambițios și realist, aliniat Obiectivelor de dezvoltare durabilă ale ONU pentru 2030, orientat nu doar spre reducerea efectelor sărăciei, ci și spre eliminarea cauzelor structurale ale acesteia.

➤ 4 martie 2026 - [Avizul referitor la starea de bine a copiilor și alocațiile pentru copii - cartografierea sistemelor de alocații pentru copii din statele membre ale UE](#), prin care sunt solicitate o guvernanță pe mai multe niveluri, o monitorizare teritorială mai puternică și o cooperare mai strânsă între instituțiile UE, statele membre și autoritățile locale și regionale, pentru a se asigura că **Garanția europeană pentru copii** ajunge în mod eficace la cei mai vulnerabili. De asemenea, invită Comisia Europeană să instituie un „indicator privind copii” în cadrul bugetelor UE și ale statelor membre, pentru a îmbunătăți transparența, urmărirea și monitorizarea cheltuielilor legate de copii și pentru a consolida responsabilitatea pentru angajamentele publice în favoarea stării de bine a copiilor.

3.4. Comitetul Economic și Social European (CESE)

➤ 17 iulie 2025 - [avizul exploratoriu al CESE](#) privind **Strategia UE de combatere a sărăciei**, prin care solicită o definiție multidimensională a sărăciei, care să cuprindă dimensiunile socială, psihologică, politică și de gen, alături de privarea materială. CESE recomandă elaborarea unei strategii bazate pe obiective clare și măsurabile, inclusiv prin îmbunătățirea metodelor de evaluare a sărăciei și stabilirea unor ținte ambițioase de reducere a acesteia. Totodată, solicită consolidarea sistemelor de protecție socială prin asigurarea unor venituri adecvate și aplicarea unor standarde comune la nivelul statelor membre, în conformitate cu Recomandarea Consiliului privind venitul minim adecvat. De asemenea, CESE evidențiază necesitatea eliminării barierelor care limitează accesul la prestații sociale și a aplicării efective a principiilor Pilonului european al drepturilor sociale.

În domeniul ocupării forței de muncă, CESE recomandă măsuri pentru reducerea sărăciei persoanelor încadrate în muncă prin promovarea locurilor de muncă de calitate, a salariilor echitabile și a condițiilor de muncă decente, inclusiv prin aplicarea Directivei privind salariile minime adecvate. Totodată, avizul subliniază importanța sprijinirii învățării pe tot parcursul vieții pentru adaptarea cetățenilor la tranziția verde și digitală.

CESE evidențiază rolul investițiilor publice în servicii esențiale, precum sănătatea, asistența socială, locuințele și educația, ca elemente fundamentale pentru prevenirea excluziunii sociale. În același timp, recomandă respectarea obiectivelor Garanției europene pentru copii, combaterea sărăciei energetice și susținerea dezvoltării economiei sociale ca instrumente complementare în reducerea sărăciei și promovarea incluziunii sociale.

➤ 18 septembrie 2025, [Avizul](#) referitor la **Planul european privind locuințele la prețuri accesibile – contribuția societății civile** evidențiază necesitatea recunoașterii și garantării dreptului fundamental la locuință ca element esențial al incluziunii sociale și recomandă consacrarea explicită a acestui drept în dreptul primar al Uniunii Europene. De asemenea, solicită statelor membre să dezvolte și să implementeze programe bazate pe abordarea *Locuință înainte de toate*, ca instrument eficient pentru prevenirea și combaterea lipsei de adăpost, reducerea inegalităților sociale și asigurarea unor condiții de viață demne pentru persoanele vulnerabile.

IV. INFORMAȚII ȘI EVOLUȚII REFERITOARE LA SITUAȚIA DIN ROMÂNIA

➤ Conform [Raportului privind sărăcia și excluziunea socială în anul 2025](#), elaborat de Institutul Național de Statistică(INS) și publicat la 29 iunie 2026, **România** continuă să înregistreze valori ridicate ale riscului de sărăcie sau excluziune socială comparativ cu media europeană.

În anul 2025, aproximativ 5,2 milioane de persoane din România se aflau în risc de sărăcie sau excluziune socială, rata indicatorului AROPE fiind de 27,4%, în ușoară scădere față de anul anterior. Fenomenul afectează în mod diferit categoriile de populație, cele mai vulnerabile grupuri fiind reprezentate de persoanele cu venituri reduse, copiii, persoanele vârstnice și cele care trăiesc în gospodării cu o participare redusă pe piața muncii. De asemenea, deprivarea materială și socială severă rămâne o problemă importantă, reflectând dificultățile întâmpinate de unele gospodării în acoperirea cheltuielilor de bază și în asigurarea unor condiții de viață adecvate

Raportul arată că aproape una din cinci persoane era afectată de riscul de sărăcie, respectiv 18,4% din populația rezidentă trăia într-o gospodărie al cărei venit disponibil echivalat se situa sub pragul de risc de sărăcie, stabilit la 60% din venitul median disponibil echivalat după transferurile sociale.

În același timp, în anul 2025, 16,8% dintre persoane se aflau în situație de deprivare materială și socială severă, ceea ce reflectă dificultăți în asigurarea unor condiții de trai adecvate și în satisfacerea unor nevoi de bază. Totodată, aproximativ 785.000 de persoane cu vârsta sub 65 de ani (5,6%) locuiau în gospodării cu o intensitate foarte redusă a muncii, evidențiind legătura dintre participarea pe piața muncii și riscul de excluziune socială.

Aceste date confirmă faptul că sărăcia reprezintă un fenomen complex, care nu este determinat exclusiv de nivelul veniturilor, ci și de factori precum accesul la locuri de muncă stabile, resurse materiale și oportunități sociale. În acest context, reducerea sărăciei și promovarea incluziunii sociale necesită politici integrate, atât la nivel național, cât și în cadrul obiectivelor stabilite de Uniunea Europeană pentru combaterea excluziunii sociale și atingerea Țintelor asumate pentru anul 2030.

Legislație și strategii

➤ [Legea nr. 292/2011 privind asistența socială](#)¹ reglementează cadrul general de organizare, funcționare și finanțare a sistemului național de asistență socială în România. Sistemul național de asistență socială reprezintă ansamblul de instituții, măsuri și acțiuni prin care statul, reprezentat de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și societatea civilă intervin pentru prevenirea, limitarea sau înlăturarea efectelor temporare ori permanente ale situațiilor care pot genera marginalizarea sau excluziunea socială a persoanei, familiei, grupurilor ori comunităților.

➤ [Legea nr. 196/2016 privind venitul minim de incluziune](#)² cu modificările și completările ulterioare reglementează venitul minim de incluziune, beneficiu de asistență socială acordat

¹ publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011

² publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 882 din 3 noiembrie 2016

famiiliilor și persoanelor singure aflate în situație de dificultate, în scopul prevenirii și combaterii sărăciei și riscului de excluziune socială.. Situația de dificultate este situația în care se află persoanele care, la un moment dat, pe parcursul vieții, din cauze socioeconomice, de sănătate și/sau care rezultă din mediul social de viață, și-au pierdut sau le-au fost limitate propriile capacități de integrare socială.

➤ Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată ³ reglementează cadrul legal privind respectarea, promovarea și garantarea drepturilor copilului. Aceasta stabilește obligațiile autorităților privind protecția copilului, prevenirea abandonului, accesul la educație, sănătate și servicii sociale.

➤ Strategia națională privind incluziunea socială și reducerea sărăciei pentru perioada 2022-2027 aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 440/2022 urmărește creșterea accesului la servicii sociale, educație, sănătate, locuire și ocupare, precum și îmbunătățirea coordonării dintre instituțiile implicate. Direcțiile de acțiune vizează sprijinirea grupurilor expuse riscului de sărăcie, reducerea decalajelor sociale, creșterea participării pe piața muncii și dezvoltarea serviciilor sociale la nivel comunitar, cu accent pe prevenirea transmiterii sărăciei între generații și promovarea incluziunii sociale.

➤ Strategia națională privind îngrijirea de lungă durată și îmbătrânirea activă 2023-2030 urmărește creșterea calității vieții persoanelor vârstnice, sprijinirea menținerii independenței acestora și dezvoltarea unor servicii de îngrijire accesibile la nivel comunitar. Principalele direcții vizează extinderea serviciilor de îngrijire la domiciliu și în comunitate, reducerea dependenței de îngrijirea instituționalizată și promovarea participării active a persoanelor vârstnice la viața socială. Printre măsurile prevăzute se numără dezvoltarea centrelor de zi și a echipelor mobile de îngrijire medico-socială, formarea personalului specializat și îmbunătățirea cadrului legislativ și financiar pentru furnizarea serviciilor de îngrijire de lungă durată.

➤ Strategia națională privind incluziunea socială a persoanelor fără adăpost pentru perioada 2022–2027 aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.491/2022 vizează prevenirea și reducerea excluziunii sociale prin dezvoltarea serviciilor de sprijin, facilitarea accesului la locuire, consiliere și servicii sociale, precum și sprijinirea reintegrării pe piața muncii. Strategia urmărește crearea unui sistem integrat de intervenție, bazat pe colaborarea dintre autorități și furnizorii de servicii, pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și creșterea incluziunii persoanelor vulnerabile.

➤ Strategia națională a locuirii pentru perioada 2022-2050 aprobată prin Hotărârea nr 842 din 29 iunie 2022 are ca scop asigurarea cadrului instituțional, de reglementare și finanțare pentru susținerea locuirii incluzive și îmbunătățirea accesului la locuințe și condiții de locuire adecvate, sigure, durabile și la prețuri accesibile pentru toate categoriile de persoane, până în anul 2050.

➤ **România** a inițiat elaborarea unei Strategii Naționale Anti-Sărăcie și de consolidare a incluziunii sociale, fiind primul stat membru al UE care a anunțat un astfel de demers după adoptarea Strategiei Europene pentru Combaterea Sărăciei de către Comisia Europeană. Noua strategie va urmări alinierea politicilor naționale la prioritățile europene, prin reducerea vulnerabilităților sociale, prevenirea excluziunii și dezvoltarea unor măsuri integrate privind accesul la locuri de muncă de calitate, servicii esențiale, locuințe accesibile și sprijin pentru copii și grupurile vulnerabile. Elaborarea acesteia va fi susținută prin fonduri europene, iar România continuă implementarea unor proiecte dedicate incluziunii sociale, ocupării și sprijinului acordat persoanelor vulnerabile.

➤ Planul Național de Acțiune pentru Implementarea Garanției pentru Copii, având ca obiectiv reducerea sărăciei și excluziunii sociale în rândul copiilor vulnerabili până în 2030. Planul urmărește creșterea accesului copiilor vulnerabili la educație, servicii medicale, alimentație adecvată și condiții de trai corespunzătoare, în contextul în care România se

³ republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 159 din 05 martie 2014

confruntă cu una dintre cele mai ridicate rate de părăsire timpurie a școlii din Uniunea Europeană. Pentru reducerea acestui fenomen este implementat [Programul Național pentru Reducerea Abandonului Școlar \(PNRAS\)](#), cu un buget de 500 milioane de euro, care sprijină aproximativ 2.500 de școli cu risc de abandon prin finanțarea unor măsuri dedicate prevenirii părăsirii timpurii a educației și sprijinirii elevilor aflați în situații vulnerabile.